

Bilag 3.

Indenrigsministerens bemærkninger til bilag 2.

Amtsrådsforeningen i Danmark har i sin skrivelse af 15. marts 1973 til folketingets kommunaludvalg henstillet, at foreslag til lov om embedslægeinstitutioner m. v. ændres således, at embedslægerne i overensstemmelse med hygiejnekommissionens indstilling og for at opnå en mere rationel opgavefordeling overføres til amtskommunal regie i stedet for som foreslået i lovforslaget bevaret i statslig regie.

I denne anledning skal indledningsvis bemærkes, at den i forslaget til lov om miljøbeskyttelse foreslåede ordning, hvorefter beslutningsmyndigheden i miljøbeskyttelsesspørgsmål henlægges til kommunalbestyrelser og amtsråd, betyder, at de udtrykkelige forudsætninger, der lå til grund for hygiejnekommissionens forslag om amtskommunal ansættelse af embedslægerne — nemlig at der etableres kommunale hygiejnekommissioner og amtshygiejnekommissioner med embedslæger som medlemmer samt hygiejnisk sekretariat i hver amtskommune med deltagelse af den ledende amtslæge — ikke længere er til stede.

I amtsrådsforeningens henvendelse anføres, at den omstændighed, at beslutningsmyndigheden i forureningsspørgsmål er henlagt til kommunalbestyrelser og amtsråd, forstærker den af hygiejnekommissionen anførte argumentation for amtskommunal ansættelse. Hertil bemærkes, at når embedslægen skal være rådgiver for såvel kommuner som amtskommune, kan det være hensigtsmæssigt, at embedslægerne indtager en af såvel kommuner som amtskommuner uafhængig stilling. Indenrigsministeriet skal herved henvise til, at Kommunernes Landsforening, der har haft udkast til lovforslaget forelagt til udtalelse, ikke har haft bemærkninger til den statslige ansættelse af embedslægerne.

Hvad angår amtsrådsforeningens henvisning til de synspunkter, der har været lagt til grund for opgavefordelingen mellem staten, amtskommunerne og kommunerne, skal bemærkes, at indenrigsministeriet har fundet, at det for staten må være af afgørende interesse fortsat at have lokal lægelig arbejdskraft til at varetage retsmedicinske opgaver for politi- og retsmyndighederne samt tilsyn med medicinalpersonale og andre opgaver for sundhedsstyrelsen. Tilsynet med medicinalpersoner synes i øvrigt i særlig grad at forudsætte en uafhængighed af kommunale og amtskommunale myndigheder, idet en stor del af medicinalpersonerne er ansat i kommunerne og amtskommunerne. Indenrigsministeriet finder i øvrigt ikke at kunne udelukke, at den omstændighed, at staten optræder i form af en række forskellige myndigheder (f. eks. sundhedsstyrelse, miljøstyrelse, politi og domstole), medens amtskommunen fremtræder som en enhed, vil kunne gøre det vanskeligt for staten at få den nødvendige bistand fra amtskommunalt ansatte embedslæger. En statsansættelse af embedslæger synes modsat ikke at være til hinder for, at embedslægerne som hidtil deltager i løsningen af en række opgaver inden for de hygiejniske, miljømæssige og social-medicinske områder for kommuner og amtskommuner, og der er da også såvel i forslaget til lov om miljøbeskyttelse som i socialreformkommissionens 2. betænkning forudsat tillagt embedslægerne en betydningsfuld placering.

Amtsrådsforeningen har endvidere peget på, at den sociale styrelseslovs § 10 pålægger amtsrådet at føre det faglige tilsyn med kommunernes virksomhed på de sociale og sundhedsmæssige områder, medens embedslægerne som hidtil skal føre det egentlige sundhedsmæssige tilsyn. Såfremt embeds-